

for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) antydede, at de Sager, hvori de ærede Forslagsstillere ville nøies med tre Dommere, skulde være af mindre Betydning, da de kunne angaa meget store Mulkter, f. Ex. saadanne Sager, der angaa Overtrædelse af Polititilhold, hvor man har Exempel paa, at Mulkter ere naaede op til 100 Rd., i hvilket Tilfælde de rigtignok ere appellable; men alene Mulktsager til 50 Rd. forekomme mig at være af den Betskafenhed, at man maa ønske, at deres Paadømmelse skeer paa den sædvanlige Maade. Fremdeles ophæver selve Lovforslagets § 2, at de Sager, som opføres under offentlige Politisager, ingenlunde ville blive saa simple med Hensyn til Indhold og saa lette at behandle, som det forudsættes. Jeg vil heraf nævne, at blandt disse Sager skulle ogsaa henføre saadanne, der angaa Myndigheds Misbrug af Politiets Personale. Den Slags Sager er i det Hele taget en ny Art, med Hensyn til hvilke der skal dannes en ny Praxis, og hvor i Almindelighed en heel Række Vidneforklaringer vil fremkomme, saaledes som det nu ofte er Tilfældet i offentlige Politisager. Men i saadanne Sager, som paa Grund af Vidneforklaringer ville faae et større Omfang, og som netop paa Grund deraf ville blive vanskelige at paadømme end de egentlige kriminelle Sager, hvor egen Tilstaaelse saa ofte haves, troer jeg, at der netop er Anledning til fremfor i mangfoldige andre Sager, som behandles ved Kriminal- og Politiretten, at anvende en omhyggeligere Undersøgelse og en ligesaa fuldstændig Prøvelse som den, der stænkes lignende Sager, naar de komme ind i Overretterne. Jeg seer overhovedet ingen Grund til, at man her i Kjøbenhavn skal nøies med en ringere Garanti for Dømmes rigtige Afgørelse end udenfor Kjøbenhavn, saa at f. Ex. en Forseelse, begaaet paa gamle Kongebøi, kan komme til at blive paadømt i en anden Stikelse, end naar den begaaes i Kjøbenhavn; naar man stiller Kriminal- og Politiretten lige med en Overret, er der ikke nogen som helst Grund til at forandre Maa den, hvorpaa saadanne Sager behandles

i to sibeordnede Retter. — Jeg veed meget vel, at der kan indvendes, at Sager, som ikke opstaae i Kjøbenhavn, først gennemgaae en Underretsbehandling, men denne Indvendning kan ikke holde Stik; thi Oplysninger inddrages efter dette Lovforslag i Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret af en enkelt Dommer, og ham stiller jeg i dette Forhold ved Siden af en Underdommer. Det er derfor vistnok rigtigt at bringe dette Spørgsmaal under Afstemning; dersom Fleertallet i det ærede Thing mener, at tre Dommere ere tilstrækkelige, saa vil det snart vise sig, hvorvidt mit Forslag har noget bethede, og jeg skal endnu tilføie, at naar man gaaer ind paa dette Forslag om tre Dommere, som findes haade i Endringsforslaget Nr. 7 og Endringsforslaget Nr. 9, saa gjør man derved en ny Afgørelse fra Hovedlovforslaget, saaledes som det er kommet fra Landsthinget, en Afgørelse, som efter min Mening er uden Nødvendighed, og jeg troer slet ikke, at det er hensigtsmæssigt at forandre Hovedlovforslaget mere end høist nødvendigt.

Klein: Det var mig naturligtvis ikke overrassende, at den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) ved at forsvare det af ham og en anden æret Rigsdagsmand stillede Forslag under Nr. 6, tillige udtalte sig mod Forslagene under Nr. 7 og 8, og navnlig mod den Grændse, som deri er sat for Enkeltdommerens Myndighed til at dømme i de der omhandlede Sager uden Appel, men derimod har det overrasset mig at høre den af ham udtalte Frygt for at lægge en altfor stor Magt i Enkeltdommerens Haand blive tiltrædt først af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Feddersen) og senere af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti). Det er dog virkelig befyndeligt, at paa samme Tid, som man staaer i Begreb med at træffe Forberedelser til en gennemgribende Forandring i vort kriminelle Retspleievæsen, som navnlig ogsaa skal gaae ud paa tildeels at affasse de kollegiale Domstole og henlægge Retspleiens Haandhæ-